

Nigérie a příčiny migrace z Afriky

Nigérie

Nigerijská federativní republika se rozkládá od Guinejského zálivu až do oblasti Sahelu a je největším státem západní Afriky. Podle sčítání z roku 2017, kdy zde žilo přes 190 milionů obyvatel je považována za nejlidnatější zemi Afriky a zároveň sedmou nelidnatější zemí světa.

Nezávislost získala Nigérie na Velké Británii dne 1. října 1960. Nigérie je federativní republika skládající se z 36 států a území hlavního města (FCT) s prezidentským systémem moci. Každý z jednotlivých států má svou vládu vedenou guvernérem a státní zastupitelské orgány, FCT má svého ministra ve federální vládě. V rámci jednotlivých států federace však existují ještě i místní vlády (Local Governments), kterých je celkem 774.¹

V roce 2014 Nigérie předběhla Jihoafrickou republiku a stala se největší africkou ekonomikou. O rok později pak 20. největší na světě (HDP v paritě kupní síly). Naproti tomu v žebříčku lidského rozvoje je až na 152. místě na světě. Nigérie má bohaté zásoby ropy, je jejím pátým největším světovým vývozcem. Denní těžba této suroviny činí více než 2 miliony barelů. Nigérie je členem organizace zemí vyvážejících ropu OPEC a Commonwealthu.²

Migrace

Migrace bývá označována jako pohyb lidí z jedné oblasti do druhé s úmyslem se v nové oblasti dočasně či trvale usadit. Pohyb lidí obvykle probíhá na dlouhé vzdálenosti, přičemž překračuje hranice jednotlivých států, ale vnitřní migrace je také možná. Součástí migrace mohou být jednotlivci, rodiny anebo větší skupiny³. Podle Matouška (2013) je migrace stěhování obyvatel z jednoho regionu či země do jiného regionu či země.

Příčiny migrace

Základní příčinou migrace z Afriky je vzájemná provázanost událostí. Tyto důvody, které podněcují motivaci k přesídlení, se nejčastěji dělí na tzv. push a pull faktory. Jako push faktory můžeme označit okolnosti v zemi původu, které nutí obyvatelstvo přestěhovat se na

---

¹ <https://www.businessinfo.cz/cs/clanky/nigerie-zakladni-charakteristika-teritoria-19118.html>

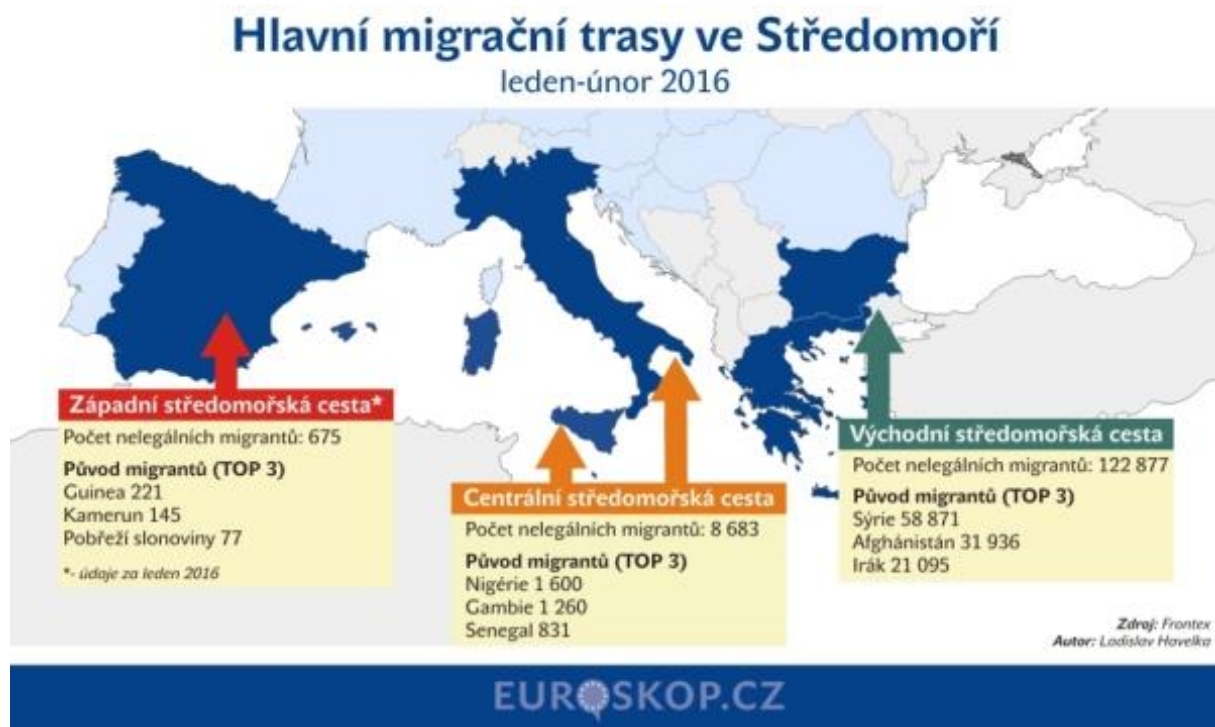
² <https://cs.wikipedia.org/wiki/Nig%C3%A9rie>

³ https://cs.wikipedia.org/wiki/Lidsk%C3%A1_migrace

místo jiné. Z hlediska afrického kontinentu velmi dobře identifikovatelné - demografická exploze, chudoba, omezené zdroje pitné vody, válečné konflikty a pronásledování. Jako pull faktory jsou považovány podněty v zemi cílové, které povzbuzují lidi k putování za zlepšení jejich stávající situace. Ty jsou již pro obyvatelé Afriky mnohem rizikovější, protože Afričané nemají ucelený pohled o situaci v Evropě a většinou jdou za vidinou „zlaté Evropy“.⁴

Migrační trasy

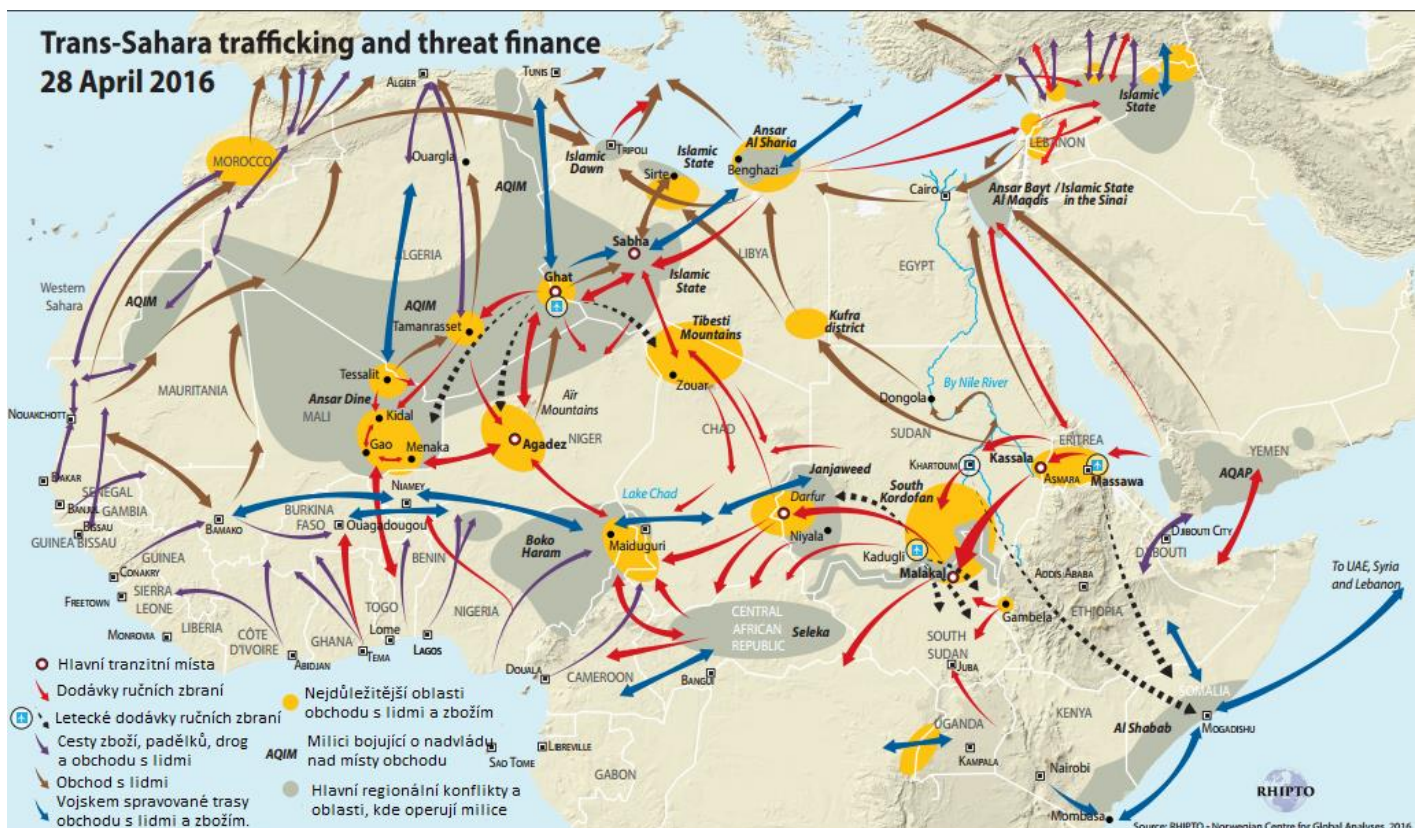
Do Evropy existují asi tři známé hlavní trasy ve Středomoří – Západní středomořská cesta, Centrální středomořská cesta a Východní středomořská cesta. Západní středomořskou trasu využívají především obyvatelé Guiney, Kamerunu a Pobřeží Slonoviny, cílem bývá především Španělsko a přilehlé ostrovy. Centrální středomořskou cestu využívají Senegalci, Nigérijci a Gambijci. Nejvytíženější trasa je Východní středomořská, kterou využívají také obyvatelé mimo Afriku.

Obyvatelé z oblasti Afrického rohu nejčastěji cestují skrz etiopskou Addis Abebu a súdánský Chartúm, ve kterém se pak tato migrační trasa dělí na dvě větve. První a více frekventovanou možností je cesta do libyjského města Al-Jawf a posléze do přístavů v

⁴ <http://www.rozvojovka.cz/clanky/1880-migrace-z-africkyh-statu-do-evropy.htm>

Bengházi a Tripolisu, ze kterých odplouvají lodě směrem na evropské ostrovy ve Středoziemním moři (např. Lampedusu, Maltu či Sicílii). Druhá dílčí stezka vede do egyptské Káhiry, odkud lze jednak pokračovat do Alexandrie či izraelského Tel Avivu nebo se podél egyptského pobřeží vydat do Libye a připojit se zde zpět k první větvi. Částečně je využívána také trasa z východní Afriky přes Adenský záliv do Jemenu a dále napříč Saudskou Arábií do egyptského Eilatu. Občané západoafrických států prchají převážně třemi migračními toky. První trasa se utváří v nigerském Agadezu, odkud pokračuje skrz libyjské město Sabhá do Tripolisu a zčásti pak i dále do tuniských přístavišť ve Sfaxu, Monastiru a Tunisu. V těchto městech lze nastoupit na lodě směřující na Lampedusu, Maltu, Sicílii a Sardinii. Druhá trasa se skládá z dílčích cestiček, které vedou z jednotlivých států Guinejského zálivu a sbíhají se opět v již zmiňovaném Agadezu, který je nejdůležitějším migračním uzlem v západní Africe. Z Agadezu pak tato stezka pokračuje skrz alžírská města Tamanrasset a Ouargla do marockých přístavů Tanger, Rabat a Casablanca, ze kterých odplouvají lodě směrem na Mallorcu nebo do pevninského Španělska. Maroko je častým cílem migrantů taktéž kvůli přítomnosti španělských exkláv Ceuty a Melilly, do kterých se Afričané pokoušejí vniknout a docílit tím tak vstupu do Španělska. Třetí západoafrická trasa je v současné době spíše marginální a prchají po ní převážně obyvatelé Burkiny Faso, Mali, Libérie a Senegalu.

Nigérie a migrace

Druhé místo v počtu žadatelů obsazuje Nigérie, která byla decimována hned několika ozbrojenými konflikty najednou. Největší pozornosti se však dostává především boji proti islamistům z uskupení Boko Haram, které operuje na chudém severovýchodě země. Tato organizace vznikla už v roce 2002 a za prvotní politické cíle si vytyčila nastolení práva šaría v muslimské části země a boj proti nespravedlivému přerozdělování národního bohatství. Obrovským zdrojem napětí je rovněž počínání nizozemsko-britské těžbařské společnosti RoyalDutch Shell, která koncentruje své aktivity v ústí řeky Niger na jihu země. Nejsilnější a nejviditelnější uskupení v regionu je v současnosti Hnutí za emancipaci delty Nigeru (MEND), které se stejně jako jeho předchůdci zasazuje o spravedlivější rozdělení ropných zisků a odškodnění komunit za zničené životní prostředí. Právě nerovnoměrná životní úroveň, útoky ozbrojených skupin, korupce a vysoká kriminalita vyhání nigerijské obyvatelstvo za hranice. V roce 2015 volbou nového prezidenta Muhammada Buhariho však svítla občanům nová naděje na možné zlepšení situace. Nejenže byly tyto volby vysoce demokratické došlo k hladkému předání moci, ale zároveň se Buhari profiluje jako tvrdý a nekompromisní bojovník proti všudy přítomnému násilí a korupci.⁵

---

⁵ <http://www.rozvojovka.cz/clanky/1880-migrace-z-africkych-statu-do-evropy.htm>